

General Franco je ostro zavrnil angleško vlado radi nameravane blokade pristanišč

London, 24. decembra. General Francisco Franco, vrhovni poveljnik nacionalističnih čet v Španiji, je ostro odgovoril danes na predlog angleške vlade, da se blokirajo vsa španska pristanišča in da se ne dovoli nobenega vojnega materiala poslati v Španijo, niti za socialistično, niti nacionalistično vlado.

Franco se je pritožil, da Anglija nikakor ne razume "veličine nacionalistične vlade" in da namerava priti v stike s takozvano "vlado v Valenciji, ki obstoji iz črede anarhistov."

Franco sicer ni izjavil, če se bo podal sklepu nevtralnietne komisije glede uvoza orožja v Španijo, pač pa je poslal v Anglijo zahtevo, da mu vso zadevo bolj podrobno razložijo.

Obenem pa tudi madridska so-

cialistična vlada ni zadovoljna z odredbo Anglije glede nevtralnosti, toda je izjavila, da sprejme ponudbo "v principu," toda s posebnimi rezervacijami. Franco bi rad zvedel od angleške vlade, kaj pravzaprav misli z nadzorovanjem pristanišč. Ali misli angleška vlada poslati svoje vojaštvo v razna francoska mesta ob meji, kjer se dnevno vezbajo vojaški novinci, katere potem pošiljajo socialistični vladji v Madridu?

Franco tudi vprašuje angleško vlado, zakaj ni preskrbela za varnost svojega lastnega poslanika, ki se je moral umakniti iz Madrida in se nahaja sedaj na francoskih tleh. Obstoječa vlada v Madridu nima nobene kontrole nad masami, ki brez discipline in vodstva palj in mori.

Japonsko-nemška pogodba je predgovor k vojni proti Rusiji, zatrjujejo nemški in japonski pisatelji

Tokio, Japonska, 24. decembra. Redko kdaj sta v zgodovini narodov dve državi vodili tako pikro in grenko besedno vojsko, kot se to vrši te dni med Japonsko in sovjetsko Rusijo. Vse časopise, rusko kot japonsko, je polno napadov, obenem pa pomagajo ruski kot japonski državniki, da paljo medsebojne strasti.

Japonski časopisi poročajo včeraj, da so ruski državniki obtožili japonske državnike, da imajo slednji "banditski apetit," dočim se je japonski admiral Usuda izjavil, da bo japonska zastava zaplapolala na uralskih gorah.

Zagrizeno japonsko časopisje poroča, da bi morali pognati vse Ruse iz južne Sibirije in iz južne Rusije prav proti severu, kjer bi lahko gospodarili med večnim ledom, ne da bi zastupljali evropske in svetovne javnosti.

Japonsko-nemška pogodba, sklenjena pred nekaj tedni, je popolnoma sfnanzirala one Japonce, ki zahtevajo vojno z Rusijo. "Vojna z Rusijo nam je usojena," piše vplivno japonsko časopisje. "In Japonska ne bo prej mirovala, dokler ne bo popolnoma poražen njen največji sovražnik — sovjetska Rusija."

Star pionir umrl

V četrtek zjutraj je umrl v Glenville bolnišnici dobro poznani slovenski pionir Joseph Kranjc, star 76 let. Bolan je bil samo en dan. Pokojni je bil vdovec, doma iz Cerknice, odkoder je dospel v Ameriko leta 1896. Ranjki je bil oče Mrs. Jennie Dobrinich, prej Mrs. Samich, poleg te pa zapuščal še dve hčeri, Mrs. Julijo Russ iz Kewanee Ave. in Mrs. Matilda Kotnik iz Miller Ave. ter sina Josepha in Franka. Po poklicu je bil izvrsten krojač. Bil je član društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 J. S. K. J. Pogreb ranjkega se vrši v ponedeljek zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi na 62. cesti. Svete maše se bodo brale v cerkvi sv. Kristine. Pokopan bo na sv. Pavla pokopališču. Bodi ranjkemu pionirju ohranjen časten spomin. Vsem preostalim sorodnikom naša globoko sožalje!

Zadušnica

Za pokojno Johano Kramaršič se bo v ponedeljek 28. decembra brala sv. maša ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti. Prijatelji pokojne so prijazno vabljeni.

Prenovljeni prostori

Angies Cafe nam poroča, da so prostore preuredili in prenovili, tako boste lahko imeli še boljše zabavo v prostorih, ki se nahajajo na 6702 St. Clair Ave.

* 8,000,000 akrov zimske pšenice so ameriški farmarji letos več posejali kot lansko leto.

Brisbane umrl

New York, 25. decembra. Na božično jutro je preminul najbolj poznani ameriški časnikar Arthur Brisbane v starosti 72 let. Bil je poznan milijonom čitateljem po svojih dnevnih člankih "Today," katere so ljudje vedno z zanimanjem brali. Brisbane je bil najboljšje plačan ameriški časnikar. Za svoj članek, ki ga je vsak dan napisal, je dobival letno \$260,000 plače. Za božič ga je zadel kap.

Na madridski fronti je prišlo do zmerjanja

Madrid, 24. decembra. Ker na fronti pred Madridom že več ur ni prišlo do streljanja so se začeli nacionalistični kot socialistični vojniki medsebojno sovati. Iz strelnih jarkov nacionalistov so letele psovke na socialiste, katere so rebeli pozivali na korajžvo in jim očitali, da nimajo poguma. Nato je kakih 50 nacionalistov planilo iz strelnih jarkov in hitelo proti socialistom. Slednji so čakali, da so prišli rebeli dovolj blizu, nakar so začeli socialisti streljati s strojnimi puškami. 50 rebelov je padlo, dočim so le trije se rešili. Nacionalisti so začeli s ponovnim psovanjem, in to pot so socialisti zapustili strelne jarke in drveli proti nacionalistom, ki so vrnili milo za drago in postrelili madridske miličnike. Na obeh straneh je padlo v kratkem času nad 100 mož.

Simeon Fess umrl

Dan pred božičem je umrl poznani bivši zvezni senator države Ohio, Simeon D. Fess. Star je bil 75 let. Bil je eden izmed voditeljev najbolj reakcionarnih republikancev, kar jih je poznala senatna zbornica zveznega kongresa. Bil je vodja suhačev in se je do zadnjega upiral predsedniku Rooseveltu, da bi se preklala prohibicija. Bil je eden izmed onih danes izumirajočih Amerikancev, katerim je bil kapital vse, delavec pa le orodje, da se maloštevilni obogatijo, a revni izkoriščajo. Leta 1934 je bil poražen po liberalnem demokratskem kandidatu Vic Donaheju.

Dragocena dvorana

Kot poroča The Citizens liga velja davkoplačevalce v Clevelandu mestni avditorij in mestni stadion najmanj \$800,000 na leto. Liga trdi, da je nemarnost mestne vlade in nezmožnost voditeljev avditorija kriya za tako ogromne stroške. Vse preveč igra politika svojo vlogo pri upravi avditorija. Političnim strankam se oddajajo dvorane skoro zastoj, a največkrat morajo dobrodelne družbe plačevati visoko najemnino. Plače upraviteljev, oskrbnikov in drugih uslužbencev avditorija stanejo skoro dvestotisoč dolarjev na leto.

V bolnico

S Svetkovo ambulanco je bila odpeljana v Lakeside bolnišnico Mrs. Mary Podgorelec, 690 E. 159th St. Z isto ambulanco je bila pripeljana domov iz bolnišnice Mrs. Albina Zimmerman, 1236 E. 175th St.

Zadušnica

V ponedeljek se bo v cerkvi sv. Vida brala sv. maša za pokojno Marijo Rakar ob priliki prve obletnice njene smrti. Prijatelji ranjke so prijazno vabljeni.

Srebrnomasnik

Častni kanonik ljubljanske škofije Rt. Rev. John Jerome Oman je bil posvečen v duhovnika 26. decembra, 1911, a 27. decembra, 1911, je opravil prvo daritev sv. maše pri sv. Stefanu, v Brockway, Minn. V nedeljo bo torej natančno 25 let, ko je Father Oman zapel prvi Gloria in Excelsis Deo." Jutri bo praznoval svojo srebrno sv. mašo. 5. januarja, 1912, je kanonik Oman že začel delovati pri sv. Vidu v Clevelandu, in 21. septembra, 1915, mu je bilo poverjeno vodstvo župnije sv. Lovrenca, kjer se še danes nahaja pri svojem trudopolnem, toda uspešnem delu za Boga in narod.

Kanonik Oman je bil rojen v Minnesoti leta 1879 kot sin priprostih slovenskih pionirjev. V družini je bilo 11 otrok, kanonik Oman je bil četrti. V borni minnesotski šoli je izvršil šest razredov. Učil se je po 40 dni na leto. Ko je bil star 17 let, je začel gledati za delom. Delal je na železnici kot navaden delavec. Potem je bil dve leti na farmah, nakar je šel v gozdove med drvarje. Kot kurjač je bil zaposlen pozneje dve leti v rudnikih. Pa je začutil bažji klic v sebi in leta 1901 se je vpisal v višjo šolo. Danes je bivši farmarski hlapec, kurjač, drvar najbolj odlična duhovska osebnost med ameriški Slovenci!

Njegovi župljani mu prirediti jutri ob priliki srebrne sv. maše ljubko domačo slavnost, iz ljubezni in spoštovanja do njega. Program slavnosti je bil ta teden priobčen v našem časopisu. Ob srebrni maši iskreno želimo Father Omanu, da ga Bog še dolgo ohrani zdravega in čilega pri delu za Boga in narod!

Položaj Rooseveltovega sina se poslabšal

Boston, 25. decembra. Predsednikov sin Franklin Roosevelt, ki se nahaja v bolnišnici v tem mestu se ne počuti nič kaj dobro. Za božič se mu je položaj poslabšal. Potrebna bo transfuzija krvi. Včeraj je prihitela iz Washingtona Mrs. Roosevelt, da je seveda zboljšanje dela, ko se delavec zopet redno vozijo na delo in z dela.

265 ubitih!

Za marsikaterega motorista je bil letošnji božič dan žalosti in smrti. Lepo vreme je izvabilo milijone avtomobilistov ven v naravo. V splošnem avtomobilizmu je bilo na božični dan ubitih nič manj kot 265 avtomobilistov, dočim jih je bilo tisoče ranjenih. V Clevelandu samem je bilo osem ubitih od avtomobilov. Lansko leto je bilo v Clevelandu tekom celega leta ubitih 201 oseb, letos pa znaša število samo 265 ubitih.

Ne bo priznanja

Washington, 24. decembra. Državni oddelek ameriške vlade se je včeraj izjavil, da vlada Zedinjenih držav nikakor ne namerava opustiti svojega poslanstva v Addis Ababi, glavnem mestu Abesinije. Anglija in Francija sta dali obljubo laški vladi, da bosta opustili poslanstvo v Addis Ababi, kar pomeni, da omenjeni državi priznata laško gospodstvo nad Abesinijo. Poslanstvo se bo spremenilo v generalni konzulat. Cornelius Engert, ameriški poslanik v Addis Ababi, se še vedno nahaja tam, kjer je bil, še predno so Italijani zasedli Abesinijo.

Farmarsko društvo

Društvo Slovenski Napredni Farmarji, št. 44 SDZ ima sledeči odbor za bodoče leto: — predsednik John Galic, podpredsednik Anton Cugel, tajnik Joseph Berkopec, blagajnik Vincent Sternad, zapisnikar Jerry Stroin. Nadzorniki: Anton Cugel, Anton Debevc in Eddie Cugel. Zdravnik dr. W. L. Beach, 6 East Main St., Geneva, O. Seje se vršijo vsak drugi četrtek v mesecu ob 8. zvečer v Harpersfield Township dvorani. Clani farmarskega društva so ustanovili tudi kegljaški klub, in sicer kar dva, za severni in za južni del naselbine. Kegljalo se bo vsak petek večer v Genevi. Kogar veseli, naj se kar zglesi.

Dvojna obveznost

Več delničarjev bivše Guardian Trust banke se je pritožilo na sodniji, češ, da niso obvezani z dvojno obveznostjo svojih delnic za premoženje banke. Zgubili so doslej na vseh sodnijah, in pretekli četrtek je najvišja sodnija države Ohio potrdila prvotno razsodbo, da je dvojna obveznost delničarjev še vedno v veljavi, kar se tiče delničarjev bank, predno je bil letos sprejet dodatek k državnim ustavi, da se preneha z dvojno obveznostjo. Slednja velja za vse delničarje pred sprejetjem dodatka k državnim ustavi države Ohio.

Obilni dohodki

Družba cestne železnice v Clevelandu naznanja, da je bilo letos jako ugodno poslovno leto. Dasi računi še niso zaključeni, pa naznanja družba, da je imela tekom enajstih mesecev v letošnjem letu več dohodkov kot pa lansko leto v dvanajstih mesecih. Dohodki vseh vrst za enajst mesecev leta 1936 so znašali \$14,382,390, 90 ali za 12 odstotkov več kot v letu 1935. Tekom prvih enajstih mesecev letošnjega leta se je prevozilo na uličnih karah in busih v mestu nič manj kot zija krvi. Včeraj je prihitela iz Washingtona Mrs. Roosevelt, da je seveda zboljšanje dela, ko se delavec zopet redno vozijo na delo in z dela.

Vojna je zločin proti človeštvu, pravi tajnik Hull ob zaključku pan-ameriške konference

Buenos Aires, Argentina, 24. decembra. V zaključnem govoru pan-ameriške prijateljske konference, katero je sklical predsednik Roosevelt, je dr. Zedinjenih držav, Cordell Hull, apeliral na narodo, da priznajo vojno kot zločin proti človeštvu in pozval ves svet, da sledi vzgledu ameriških republik ter deluje za splošni mir.

Povedal je zastopnikom 21 ameriških republik, da bo naroda obeh Amerik mobilizirala za mir, ne pa za vojno. Ako prenehamo misliti, da je vojna neizbežna, tedaj bomo lahko delovali za mir, je rekel Hull. Zgodovinski zborovanje zastopnikov ameriških republik je trajalo tri tedne in en dan, potem ko je bilo otvorjeno po predsedniku Rooseveltu. Večina zastopnikov je že odpotovala proti domu. Ameriška delegacija odpotuje v soboto. Eden izmed zadnjih aktov konference je bil apel od strani delegacije na Bolivio in Paragvay, da končno poravnata medsebojne spore glede ozemlja v Gran Chaco, za katerega se je prelilo že preveč krvi. Konferenca je zgodovinskega pomena v tem oziru, ker so se ameriške republike zavezale neprestano delovati za mir, a obenem ne bodo pospeševale vojne v Evropi s tem, da bi posiljale tja orožje ali finančne oborožene spopade.

Deportacijska postava je neizprosna. Radi male tatvine v domovini bo mlad Italijan deportiran iz Amerike

New York, 24. decembra. Iz bližnjega mesta Mamaroneck, N. Y., bo v kratkem deportiran mlad Italijan Salvatore Branchiella, čevljarški mojster, star 33 let. Deportiran bo radi majerkostne tatvine, katero je povzročil v Italiji pred 19. leti!

Ko je bil Branchiello star 14 let, so ga starši v Italiji dali učiti se k nekemu čevljarškemu mojstru. Nekega dne sta on in neki drugi deset let star fant našla nek tleh v čevljarjevi spalnici 20 lir. Pobrala sta denar in si ga razdelila. Mojster je to zvedel in se pritožil staršem. Starši so pravnali z gubo, zlasti ker je mladi Salvatore izročil svoj del materji. Fant je pa bil prijel in obsojen v en mesec zopora, toda pozneje na kraljevo povelje pomiloščen.

Branchiello je septembra meseca 1921 dospel v Zedinjene države. Leta 1925 se je oženil v Harrison, N. Y. Danes lastuje večjo čevljarško delavnico in je bil pri vseh Amerikancih zelo priljubljen.

Pa se je našel eden njegovih dozdavnih prijateljev, ki je šel in ovadil Branchiella, češ, da je bil doma zločinec in obsojen v leto. Aretiran je bil v maju me-

secu lanskega leta. Avgusta meseca se je vršilo zaslišanje, in oblasti na Ellis Islandu so ga obsojile v deportacijo.

Njegov lastni kongresman je šel potem v Washington in prošil oblasti, da se povelje za deportacijo prekliče. Vse zaman. Dali so mu tri mesece časa, da se pripravi za odhod. Potem pa se je začel križev pot.

Kongresmani, senatorji, sodniki, župani, policijski načelniki in duhovni so prosili pri Ponciju in Pilatu, da se prekliče deportacija. Končno je bila pri vladji izdano povelje za sodnijsko preprovo deportacije, in te dni se je vršila tozadevna obravnava.

Sodnik Caffey, ki je vodil obravnavo, je pomiloval Branchiella, toda ko je natančno preštudiral postavu, je prišel do zaključka, da mu ne preostaja drugega kot izvršiti mandat kongresa in deportirati siromaka. Niti apel na predsednika samega ne more biti narejen, ker tak apel postava prepoveduje.

Ako bi Branchielli izvršil enak "zločin" v Zedinjenih državah, tedaj ga ne bi mogli deportirati glasom sedaj obstoječe postave.

Nove uradnice

Društvo Jutrjana Zvezda št. 137 JSKJ ima sledeče uradnice za leto 1937: predsednica Julia Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, tajnica Mary Bradač, zapisničarka Anna Erbežnik, blagajničarka Rose Konečnik, rediteljica Pavla Zigman. Nadzornice: Rose Levstek, Paula Durjava in Paula Zigman. Zdravniki: dr. Šeliškar, dr. Kern, dr. Oman. Zastopnici za skupna društva fare sv. Vida: Mary Mahne in Frances Brancel. Zastopnica za klub društev in konferenco SND Mary Bradač. Zastopnice za federacijo JSKJ: Ana Erbežnik, Julia Brezovar, Mary Mahne in Mary Bradač.

Smrtna kosa

V mestni bolnišnici je preminel John Simonič, po domače Stajerc, star 53 let. Stanoval je na 1525 E. 41st St. Pogreb ranjkega se vrši v ponedeljek zjutraj iz Frank Zakrajšek pogrebnega zavoda. Bodi mu mirna ameriška zemlja!

Nov odbor

Društvo Napredek št. 132 J. S. K. J. ima sledeči novi odbor za 1937: predsednik John Korošec, podpreds. Joseph A. Noda, tajnik John Tanko, 19600 Arrowhead Ave., blagajnik Jacob Gruden Sr., zapisnikar Frank Zagar. Nadzorniki: Louise Ogrinc, Cecilia Semé in Paulina Brundič. Zastavonoša Peter Andolšek. Zdravnika: dr. Skur in dr. Perko. Zastopniki za Slov. društveni dom: Frank Zagar, John Korošec in Paulina Brundič.

Papežev pozdrav

Dasi so zdravniki protestirali, pa je papež Pij na božično jutro govoril po radiu in poslal vsemu svetu spomenico miru. Imel bi govoriti samo par minut, toda govoril je 29 minut. Govor je papeža močno utrudil, in razločno je bilo slišati, kako je papež proti koncu zdihoval in jokal. Papež je zlasti apeliral za mir v Španiji.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmaščilih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 304, Sat., Dec. 26, 1936

Srebrnomašnik

Danes je minilo 25 let, odkar je bil posvečen v mašnika John Jerome Oman, župnik slovenske fare sv. Lovrenca v Clevelandu, in jutri, 27. decembra, bo pa 25 let, odkar je Father Oman zapel svojo prvo sveto mašo.

Skromni in iskreni srebrnomašnik prihaja iz kremenite gorenjske družine, ki je bila med prvimi slovenskimi pionirskimi družinami v Ameriki. Naselila se je v Brockway, Minn., kjer je tudi naš srebrnomašnik zagledal luč sveta.

Toda kljub temu, da je bil srebrnomašnik rojen v Ameriki pred dobrimi 56 leti, pa je tako zvest Slovenec, kot bi zajemal svojo slovensko modrost od slovenskih očetov in mater v naši rojstni domovini. Ameriška Slovenija je ponosna na svojega sina, prečastitega kanonika Rt. Rev. J. J. Omana, župnika slovenske župnije sv. Lovrenca v Clevelandu.

"Ameriška Domovina" ima čast, da šteje Rt. Rev. J. J. Omana med svoje stalne dopisnike, ki zna s tako gorko-ljubeco besedo tudi nasprotnika prepričati, da je nad nami Bog, in ki zna poleg tega tako iskreno-toplo povedati o naši Sloveniji, dasi mu tam ni teko zibeljka rojstva, pač pa njegovemu očetu in mamici. In ravno za to tako ljubi Slovenijo, on, rojen Amerikanec!

Ko se je pred par leti naš srebrnomašnik mudil v domovini, da spoštljivo obišče rodno vasico matere in očeta, je povedal svojemu prijatelju sledeče: "Povem Ti odkrito, da še nisem bil zlepa tako srečen, kot sem bil v mesecih, ko sem se mudil v domovini mojih staršev. Sem kaj sem prišel, da si pobježe ogledam rojstno grudo svojih dragih staršev, o kateri so mi nešteto krat toliko lepega pripovedovali."

"Ko sem prvokrat privozil na slovenska tla, me je za hip prevzel nepopisno ganutje; najrajši bi bil izstopil in poljubil to krasno zemljo, ki mi je dala očeta, mater in mi izročila v varstvo nebroj svojih sinov in hčera. Sliko Slovenije poneseš s seboj, tako se mi zdi lepa in mila, da mi je noben tuj vtis ne skali in ne zabriše!"

Čudovito in brez primere med nami ameriški Slovenci je, da srebrnomašnik Rt. Rev. J. J. Oman tako neumorno in požrtvovalno deluje za svoj slovenski narod, on, rojen v Ameriki, pa mu je slovenščina milejša od angleščine. Naši naročniki gotovo poznajo kanonika Omana po njegovem spisu "Dvajset let med clelandskimi Slovenci, katere je iskreni pastir vspešno priobčeval v "Ameriški Domovini." Kanonik Oman je svoje spomine tako temeljito sestavil, da ga še danes prosijo, da bi jih izdal v novi izdaji in jih mogoče še razširil.

Našega srebrnomašnika je vedno bolelo, kadar je videl, kako se slovenska mladina, vzgojena v angleških javnih šolah, odtujuje domačemu jeziku, narodu in dostikrat tudi veri svojih dedov.

Od prvih početkov svojega delovanja med narodom je posvečal največ pozornosti zlasti slovenski mladini. In tudi pozneje, ko je mladina odrasla, ni nikdar pozabil nanjo. Večkrat se kot skriben duševni oče vprašuje: "Kje so sedaj vsi ti otroci? Kje se borijo za življenje? Kakšni so? Ali so ostali zvesti naukom, ki so jih prejeli v svoji časni in večni prid? Koliko teh je še zavednih Slovencev in Slovenk?"

"Naše vsakdanje življenje," piše prof. dr. Trdan, govorec o kanoniku Omanu, "je večinoma posnemanje drugih. Ljudje potrebujejo vzorcev, po katerih se ravna. Dober in tih duhovnik je živ evangelij, katerega imajo ljudje vedno pred očmi, pa naj živi kjerkoli. Če jih njegov zgled tudi še ne pripelje na pravo pot, jim vendar vcepi spoštovanje in jih uverja v spoznanju, da žive na svetu resnično pobožni ljudje in da je čednostno življenje v resnici lepo in ljubeznjivo."

Kar dela preč. g. kanonika Omana, današnjega srebrnomašnika, tako popularnega pri narodu je njegova globoka, iskrena vera v Boga, njegova globoka ljubezen do slovenskega naroda, do slovenske zemlje in mile materinščine. Njemu moramo verjeti, ker od njega ne moremo niti misliti, da prihaja krivica ali sovraštvo!

Tako je naš srebrnomašnik Oman kot biser: od katerekoli strani ga ogleduješ, povsod je lep, ljub in drag. Njegovo življenje je neprestano delaven dan. Ni čuda, da so farani sv. Lovrenca tako ponosni nanj in se zbirajo okoli njega kot okoli svojega očeta. Bog ga ohrani narodu, iz katerega je izšel in ki ga bolj kot kdaj potrebuje!

Rev. M. Jager:

Božične igre otrok?

Za jutri, nedeljo 27. dec. so že nabavili vstopnice za te otroške božične igre, jih pripravite! Svoje jih preložili za dva tedna. Uprava nedeljo 10. januarja pa bodo upržižorne! So namreč tako lepe, da bi bilo škoda jih upržižoriti površno, v naglici. Tudi je teško z vezbanjem otrok sedaj v počitnicah. Otroci so namreč preveč sedaj zaposleni z različnimi božičnimi darovi! Oni, ki ste si decembra. Ze od nekaj so lju-

dje radi hodili na božične predstave v nedeljo po božičnem prazniku. Sveti dan je prav posebno družinski praznik, v nedeljo za njim pa ljudje prav radi grede kam na lepo zabavo, tembolj, ker je minil advent, ko se naj katoličan vzdrži zabav.

Zato smo se namenili, da ponovimo Božično igro, ki smo jo upržižorili že 13. dec. Tedaj je ta predstava izredno ugajala ljudem, vsi so bili polni hvale o njej; zakaj bi je torej ne ponovili, zlasti ker je res tako lepa, da bi bilo škoda, da bi jo videlo samo kakih štiristo ljudi, kolikor jih jo je ob prvi upržižoritvi? Po predstavi bo pa še prijetna domača zabava, ki je ob prvi upržižoritvi zaradi resnega adventnega časa nismo imeli. Predstava traja eno uro in tri četrti, torej ravno prav, ni predolga, ni prekratka. In potem še dosti časa za prijateljsko zabavo.

Božična igra je res polna lepote. Na čisto preprost način, pa prav zato na tem bolj prirčen način prikazuje svete božične skrivnosti: oznanjenje angelov, razodetje, betlehemska skrivnost, pokaže stališče, ki so ga zavzeli razni ljudje nasproti novorojenemu Odršeniku. Prav isto je bilo, kakoršno je danes: velika manjšina ga je sprejela z vernim srcem, velika večina je pa bila nasproti Odršeniku mrzla, brezbrizna, trda, celo sovražna. Prav res kakor danes!

Igralci so se potrudili, da so dobro predstavili posamezne osebe iz božičnih skrivnosti, nekateri so se izkazali kar sijajno! In ob ponovitvi se bodo potrudili še bolj. Lepi kostumi, ki nam jih je blagohotno posodil Pastijnski klub, — za kar se mu lepo zahvalimo! — veliko pomagajo k večjemu uspehu. Se posebej pa so pomagale že zadnjič k uspehu sijajne maske, ki jih mojstersko izvršuje Mr. Math. Grđina. On je resnični mojster v tem!

In petje! Kako so bili ljudje navdušeni nad petjem! Kako so tudi sami zraven peli, kolikor so le znali! Zlasti ob pesmi "Je angel Gospodov oznanil Mariji" je pela prav cela dvorana, bilo je nekaj tako domačega, tako priprerega! Pridite, da slišite lepe stare božične pesmi, pridite, da še vi sami zraven zapojete!

Da, pridite! Ne bo vam dolgčas, ne bo vam žal pol dolarja za vstopnino! Ta predstava je tako polna vsega: gniljivih prizorov in smešnih prizorov. Nastop vandroveca je vzbudil dosti smeha! In govorjenje in obnašanje naivno-preprostih pastirjev mora privabiti gledalca smehljaj na lice. In drugi prizori! Gledalec trpi ob trdosrčnosti betlehemskega birta, ob revščini Jožefa in Marije, se veseli s vernimi pastirci in tremi kralji ob jaslicah. — Pa kaj bi vam pravil! Pridite in pogledite in videli boste, da nič ne pretiravam, ampak da je res ta Božična igra vredna, da jo človek vidi! Ob njej boste še bolj čutili lepoto božiča!

—V Ljubljani je umrla v starosti 70 let Marija Globelnik, soproga g. Franceta Globelnika, dolgoletnega skladiščnika pri tvrdki K. Pollak. Pokojnica je bila zelo blaga in usmiljena žena, ki je vsakemu pomoči potrebnemu rada pomagala, v zadnjih letih, pa je bila zaradi krivde razmer sama pomoči potrebna. Vedno je rada podpirala "Ljubljano" in Rokodelskem društvu.

KAM PA TAKO HITRO?

Oh, še sama ne vem. Rabin različno grocerijo in zelenjavo pa ne vem kje bi se ustavila. Ne veš? Gotovo ne biš šla v veržno trgovino; pojdi k Kabayu, pa boš dobro postrežena.

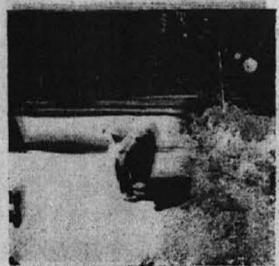
Se priporočam
G. M. KABAY
6507 St. Clair Ave.
Slovenski grocerist

Potovanje po zapadni Ameriki

Piše Michael Lah ml., Cleveland, Ohio.

Ko tako streljava, pa zagledam avtomobil, ki je prihajal po poti. Opozorim tovarišarjanj in mu rečem, da ne smeva več streljati, ker je mogoče do lastnik farme. Mogoče je tudi tukaj taka navada kot pri nas v Ohio, da se mora vprašati farmerja za dovoljenje, predno se sme loviti na njegovi farmi.

Torej stojiva z Albertom lepo pri avtu in se delava kot bi nekaj popravljala na priklopi. Ko je šinil avto mimo domača zabava, ki je ob prvi upržižoritvi zaradi resnega adventnega časa nismo imeli. Predstava traja eno uro in tri četrti, torej ravno prav, ni predolga, ni prekratka. In potem še dosti časa za prijateljsko zabavo.

"Prijetno srečanje" z medvedom v Yellowstone parku. Iz tehničnih razlogov si nismo segli v roke.

rili o naju in naju opravljali. Kaj se ve.

Prišla sva do lepše poti in sem malo bolj pognal. Pa zaslišim, da nekaj ropoče pri trailerju, zato ustavim in grem pogledat. Komaj pa stopim z avta, že vidim, kako dirja proti nama oni avto, ki naju je prejel srečal. Kar ustrašil sem se in rekel Albertu, da stvar ne izgleda posebno dobro za naju in da sva se morala v čem pregrešiti. Morda naju bodo zašli, ker sva streljala na goferje, ali pa je izdana tiralica za nama za kako drugo stvar. No, kar bo, pa bo.

V avtomobilu je bil moški, ki je sorjal, dve ženski in deklica. Ko pridejo bližje, se mi je moški neznansko znan zdel. Ustavijo se pri nama in moški vpraša:

"Ali nista iz Ohio?"

Albert je naglo rekel šur, jaz pa sem pokazal na licenco na avtomobilu, kar je najboljši dokaz, odkod da sva.

"Pa iz katerega mesta v Ohio sta?" je spraševal nadalje.

"Kar naravnost iz Clevelanda sva jo primahala," se oddežem.

"Iz Clevelanda?" se začudi, "torej gresta v Turner?"

"Aha, v Turner in sicer do Moharjeve farme, ki je blizu tega mesta."

"No, potem sta pa vidva!" je vzkliknil.

"Seveda sva midva, najinih staršev ubogljiva sinova. . . pa kaj nisi ti Bill Moharjev?" se mi je naenkrat posvetilo v glavi.

"Ne, nisem Bill, ampak Frank sem in moja farma je nekaj naprej od očetove. Toda naši so pravili, da prideta sem. Prirščeno pozdravljena v Montani na slovenskih farmah!"

In kdo je bil še v njih avtomobilu? Mrs. Frank Mohar, hčerka Helen ter mati Mrs. Mohar, ki je doma iz Californije, Mrs. Mihelich, ki je bila ravno zdaj tukaj na počitnicah.

Ko smo se malo nagovorili, smo šli naprej. Prijazni Frank Moharjev nama je povedal, da bo pokazal pot do Moharjeve farme, naj torej kar za njim voziva. Najprej smo se ustavili na Frankovi farmi. Iz hiše so prileteli otroci, zdravili in zagorelih lie in močni kot Indijanci. To je bil naraščaj Frank Moharjeve družine.

Potem nam je Frank opisal pot do očetove farme ter rekel, da se vidimo tam zvečer. Pogrnala sva torej Forda ter se odpeljala proti cilju. Tukaj je sama ravnina in brez vsakega drevja. Podnevi se lahko vidi mesto Hogeland, ki je 26 milj oddaljeno, torej se vidi, kako raven svet je tukaj. Vedno bližje sva prihajala najinemu cilju. Srce nama je zaigralo, ko sva zagledala od daleč veliko belo hišo in druga gospodarska poslopja. Kake četrt milje pred hišo sva prišla do ograje, kjer sva morala odpreti vrata. Seve, za seboj sva jih zopet zaprla, kot je prva in nepisana postava na farmah.

S farme so naju že opazili, ker vsi so stali pred hišo, da nama napravijo dostojen sprejem. Kot predstraža je priskakal s pozdravom Buster, hišni varuh, ki naju je obljajl in teko izrazil svoj običajni pozdrav. Pri hiši so pa stali oče Mohar, mati, sin Bill, hčerka Josephine in Freddie, sin Franca Moharja. Dobra Moharjeva mama pa naju ni pustila dolgo pred hišo, ampak naju je kar v hišo spodila, ker je vedela, da sva lačna. Mr. Mohar je prinesel vina in kmalu se je razvil živahen razgovor, povpraševanje po Clevelandu, o znanjih in prijateljih in drugo. Mrs. Mohar me je vprašala, zakaj ni prišla z nama tudi Franca. Ker nisem vedel, katero misli, je rekla, da misli Skulovo Franco, mojo staro mamo. Pa res, zakaj ni šla? Menda je bilo predelec in pa voznja z nama ne bi bila ravno first class.

Tako sva se z Albertom tisti večer prvokrat po treh tednih vseda za mizo k fini večerji. Sva se bila že kar skoro nekam odvadila. Ampak človek se kmalu zopet privadi, ko vidi toliko prelepih dobrot na mizi. Lačna sva bila in potrebna prave hrane. Saj veste, kako znajo fantje kuhati in pa še pri ognju ob šotoru. Kar nič naju ni bilo sram in pomagala sva si, da bi se bili skoro najini žlici vneli od naglice. Po fini večerji nama je Mr. Mohar vse razkazal. Celu v klet naju je peljal, kjer sva potrkala na junaška prsa sodov, kjer je spravljeno fino črešnjevo vino, ki je močno, da te že po par kozaricah zlasa, da se moraš učiti hoje, kot bi bil zopet deset mesecev star. Precej pozno sva šla spat. V mehki postelji sem se počutil kar nekam tujega, ker sem se bil že privadil trdega ležišča v šotoru. (Dalje prihodnjic)

OLTARNO DRUŠTVO V COLLINWOODU

Odbor Oltarnega društva faren Marije Vnebovzete vabi vse članice na sejo, ki se vrši 27. decembra v navadnih prostirih in ob navadnem času. Srčno želimo, da se seje, na kateri se voli nov odbor, udeležite polnoštevilno. Tam, drage članice, bomo združeno naredile nove načrte za novo leto. Združeno bomo tudi v bodoče tako uspešno delale kot dozdaj, v službi večnega Kralja.

Krona vsega dela v tekočem letu je bila gotovo naša slavnost 11. oktobra, ko smo imele blagoslovitev nove zastave. Pozne smo z zahvalo, a naj bo izrečena zdaj tem prirščnejše. Zahvalimo se vam, dragi botri naše zastave, za ves trud in za vaš velikodušni in neprizakovan dar. Botri naše zastave so vsi naši velespoštovani gg. trgovci in jih vsem našim gospodinjam toplo priporočamo. Vsem je znano, da kadar imamo kako prireditev, potrkamo najprej pri naših trgovcih, zato je naša dolžnost, da jih pod-

piramo. Naj tukaj naštejem njih imena: Mr. in Mrs. Urbas, Mr. in Mrs. Svetek, Mr. in Mrs. Asseg, Mr. in Mrs. Zalar, Mr. in Mrs. Gubanc, Mr. in Mrs. Radell ter Mrs. Jenko, mati bandera.

Posebno zahvalo naj izrečemo našim tovarišicam in zastavonošinj. Njih imena, ki nam bodo vedno v spominu, so: — Miss M. Asseg, Miss S. Urbas, Miss Osolin, Miss Chapic, Miss A. Asseg, Miss J. Hrstar in zastavonošinja Miss Molly Hrstar.

Iskreno zahvalo bi radi izrekli na tem mestu našemu nepozabnemu Rev. Milan Slajetu, ki je bil naš slavnostni govornik. V našem Collinwoodu si štejemo v posebno čast, kadar nas obiščete. K naši zahvali sprejmite naš srčni klic: srečen Božič!

Zahvalimo se, seveda, tudi našim domačim gg. dušnim pastirjem za ves trud. Nadalje bi se rade zahvalile vsem, ki so ob dnevih naše slavnosti pomagali ter z nami sodelovali. Sprejmite naši dobri možje: g. Pezdirc, g. Terpin in vsi drugi, pa vse naše dobre Slovenke, iskreno zahvalo.

Izreči želimo našim čč. gg. dušnim pastirjem, vsem članicam, našim botrom in botram, vsem tovarišicam in naši zastavonošinj: praznujte presrečne božične praznike in srečno novo leto.

Odbor Oltarnega društva.

Po dolgih letih . . .

Martin Očepek iz Hrastja je moral zadnje leto svetovne vojne še prav mlad k vojakom. Poslali so ga na rusko bojišče, odkoder je pisal svoji mladi ženi in ne prestaremu očetu edino dopisnico, da je zdrav, potem je pa izginila za njim vsaka sled. Po prevratu se jih je mnogo vrnilo iz ruskega ujetništva, nekateri celo z ruskimi ženami, le o Martinu ni bilo glasu in čez deset let je bil uradno razglašen za mrtvega.

Stari Martin Očepek je naprej gospodaril na malem posestvu, ki je ležalo okrog prijazne hiše pod gozdom in se pehal od ranega jutra do pozne noči. Snaha Špela je pa gospodinjala in oskrbovala kravo, dve svinji in kokoši. Živela sta složno in če je slučajno stopil v hišo tujec, je lahko kmalu spoznal, da sta kakor nalašč ustvarjena drug za drugega. To je spoznal po razglasitvi sina za mrtvega tudi stari Martin in to večkrat kakor nehoti omenil snahi, pa ga ni razumela.

Kaj pa Špela? Sklenila je ostati zvesta svojemu Tinčku. A vsi veste, kako je to hudo. Posebno, ker je bila tako fletna. Kadar je šla k maši, so se mladi in stari polježno ozirali za njo. Prvih deset let, ko je dan na dan pričakovala moža, je že se šlo. Ko se ji je pa zdelo, da je mrtev, ji je vrag podnevi in ponoči nagajal. Pa se je zmerom tudi spominjala Tinčka in rekla je: "Fej!" in pljunila.

Postavna je bila Špela in vsem všeč. Ono nedeljo jo je srečal gospod nadučitelj, jo prijel za laket in rekel: "Glej jo no, glej! Tako drobna je bila, ko je k meni v šolo hodila, zdaj je pa kakor ajdovska deklica." In to je bil lep poklon.

Se gospod kaplan, ki mu je dala za mašo za ranjkega moža, jo je prijel za roke, ji pogledal v oči in jo prijazno vprašal: "Špelca, povejte po pravici, ali vas katerikoli obidejo kakšne grešne misli?" Kri ji je planila v glavo, povsila je oči in molčala. Gospod kaplan pa je menil: "Nič vas ne sme biti sram pred duhovnim očetom, kar pogumno se izpovejte!" "Včasih že," je rekla po pravici in globoko vzdihnila. "Gledam telička, tako

lep in močan je pa si mislim, Špela, ti pa nimaš kaj pokazati, nimaš otrok, ki bi ti na stara leta pomagali." Gospod kaplan se je samo nasmehnil in dobrodušno menil: "Saj je še čas. Mladi ste še in brhki."

Toda, kaj bi vam pravil, da je bila Špela vsem všeč, a najbolj staremu Očepku. Podnevi ni obrnil očesa od nje, ponoči se je pa prevračal po postelji in mislil nanjo. O, on ni kar tako, on ve, kaj je treba. Špelca je gospodinja in ima ključ od vsake šrambe, le od one male v hlevu, kjer je konjska vprega, ne. Tja nima razen Očepka nihče dostopa. In tam se zadnje čase nekaj pripravljalo. O, še čudili se boste.

Božič je pred pragom. Martin se je za ta praznik dobro prekrbel, to ve šramba v hlevu najbolj. Jeseni je bilo nenavadno mnogo zajcev in on jih je pod gozdom na zelniku dosti nalovil ter za pošten denar prodal nedeljskim lovcom iz mesta, izkupiček je pa šel za praznično zalogo v hlevu. Ah, kaj je bilo vsega nakopičenega tam!

Zjutraj je šel Očepek v trg k brivcu, popoldne je pripravil v kotu nad mizo jaslice in prižgal pred njimi svetilko. O Marijinem češčenju sta s Špelo kadila in kropila; vsak kotiček v hiši in v hlevu sta obiskala, vsaka vrata sta odprla, le onih v hlevu ne. In ko je stari Martin molil naprej in mu je Špela odgovarjala, so mu misli uhajale od molitve. Jutri, je dejal sam pri sebi, jutri se mora odločiti vse.

Večerjala sta kuhane krljhe in češplje. Ko je pa zazvonilo k polnočnici in je bila Špela že pripravljena za k maši, je Martin odločil, da je za tak mrz preslabo oblečena. Skočil je v hlev in jo ogrnil z veliko volneno ruto.

"Aha, očka," je vzkliknila, "čigava pa je?"

"Tvoja!" je rekel Martin in drugega nič. O, če bi vedela, kaj ima še pripravljenega zanjo.

Na sveti dan po kosilu je sedel stari Očepek ves prazničen pod jaslicami za mizo, nasproti njega pa Špela. Kakor od svetega duha obseden je bil ih ji je pripovedoval o tem najlepšem prazniku ljubezni. "Vidiš, Špela," je nadaljeval, "tudi v mojem sreju je v teh dolgih letih, odkar je mrtev moj sin in tvoj mož, vzklikla velika ljubezen, ljubezen do tebe. Dolgo sem jo skrival v sreju, danes te pa vprašam, ali hočeš biti . . ." Toda stari Očepek ni končal vprašanja. Začuden je zapazil, da ga snaha ni niti poslušala, temveč je gledala nepremično skozi okno. Tudi on se je ozrl in videl moškega, visokega kakor je sam, le mlajšega, ki se je s hitrimi koraki bližal hiši. Ze so se hišna vrata odprla in zaprla za njim in že je stal v sobi.

"Srečen in vesel božič vama želim, dragi očka in ljuba ženka!" jih je pozdravil in stopil k njima. . .

Kaj naj vam še povem? Stari Očepek je šel vase in podaril snahi Špelci vse, kar je imel zanjo spravljenega v hlevni šrambi, le poročnega prstana ne.

Če verjamele al' pa ne

Enoletni prostovoljec je sedel zvečer pri peči ter čital knjigo, mesto da bi pospravljal po sobi, kot mu je naročil narednik. In baš tedaj stopi v sobo narednik in ko vidi enoletnika čitati knjigo, zarjuje nad njim:

"Kaj je to? Čigava je knjiga?"

"To so Prešernove poezije," se opravičuje vojak.

"Tako, tako. Poezije bom zaplenil. Ti pa in Prešeren se javita jutri zjutraj k raportu."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiznem izvirniku K. Maya

Skoro gotovo je mislil Ibrahim mamur pobegniti v Tarabuluz, ker je ubral pot čez Saad, odkoder pelje pot naravnost čez zapadni Libanon. Ponoči nismo mogli za njim po gorovju, zato je bilo zelo verjetno, da bo dospel še pred nami.

Se huje jezen ko Jakob, pa je bil moj master Lindsay.

"Moj najboljši konj je proč, čisto proč!" se je hudoval. "Obesil bom tega lopova, yes!"

"Tistega, ki vam je konja vzel?" sem ga vprašal.

"Koga pa!"

"Potem dajte tega, Jakuba obesiti!"

"Jakuba? Zakaj njega?"

"On vam je vzel konja, pa lo-pov Ibrahim mamur je bil tako nabrisan, da mu ga je med potoma pred nosom ukradel."

"Ah! Kako je bilo? Pripovedujte!"

Povedal sem mu, kako smolo je imel Jakob. Pa mesto da bi ga bil pomiril, sem le olja nalil na ogenj. Potegnil je obraz v tako hude gube, kakor jih še nikoli nisem videl pri njem, in se zadril:

"Tako je torej bilo! Strašno Odurno; Ima najboljšega konja, pa ga ne ujame! Si ga pusti ukrasti! Yes! Well!"

Jakub je videl jezni Angležev obraz, lahko si je mislil, o čem da govori.

"Povej mu, da mu bom drugega kupil," je dejal.

"Kaj pravi?" je zaropotal Anglež.

"Drugega konja vam bo kupil."

"On? Meni? David Lindsay? Konja? Ah, vse lepše! Najprvo sem se jezil, da mi je tat ukradel konja, potem sem se jezil, ker ga ni ukradel meni, ampak temule. Sedaj pa se jezim, da mi bo konja kupil. Meni, Davidu Lindsay! Odurna dežela! Pojdem od-tod! Na Angleško! Tu ni no-benega pametnega človeka več najti!"

Tako se je tudi meni zdelo. Storili smo, kar je bilo najpametnejše, legli smo spat, da bi bili drugo jutro ob zori sveži in čili za odhod.

Poprej pa je še prosil Lindsay kodža pašo, naj mu preskrbi dva konja in naj pošlje tudi lastnika. Kodža paša je obljubil te se vrniti v mesto.

Kmalu po polnoči nas je nekdo poklical.

Zunaj je stal kodža z dvema konjema in njihovim lastnikom. Vstali smo.

Jakub je bogato poplačal poštenega, res požrtvovalnega uradnika za njegov trud in za njegove izdatke, pristržno smo se poslovili od dobrega kodža paše ter odjezdili. Iz Baalbe-ka nismo odnesli posebno prijetnih spominov.

Svitalo se je, ko smo zapuščali zeleno dolino baalbeško in zajezdili v pustinjno. Ob poti so ležali vinogradi, pa ne na gričih kakor pri nas, ampak kar po ravnini. Libanonsko vino, ki tod raste, je močno in aromatično, pa nekoliko trpk.

V vasi Saad smo povprašali za beguncem. Zvedeli smo, da ni prenočil v vasi in da ga vobče niso videli. Pa neki človek, ki je tisti večer prišel iz Ainate na pobočju Libanona, je povedal, da je srečal samotnega jezdeca, ki je bil najbrž v Ainato namenjen.

V Ainati smo res zvedeli, da je pozno ponoči samotni jezdec prihitel skozi vas in si najel vodnika, ki je natančno poznal najkrajšo pot v Tarabuluz.

Tudi mi smo si vzeli takega vodnika in jezдили kar dalje.

In tako smo jezдили za beguncem iz kraja v kraj, brez ni-ru in počitka, toliko da smo si ponoči malo oddahnili. In po-

vsod smo poizvedovali za njim in povsod zvedeli, da je res prišel mimo. Splezali smo po strmih vzhodnem pobočju Libanona navzgor, hiteli mimo ceder, ki jih žal to pot vobče nisem videl, in se spustili po drugi strani po zapadnem pobočju proti Tarabuluz.

Vse drugače sem si mislilo svoje potovanje čez slavno svetopisemsko gorovje.

Končno se je zmodrilo pred nami Sredozemsko morje. In spodaj ob vznožju gorovja je ležal na obali Tarabuluz.

Mesto prav za prav ne leži na obali, pristaniško mesto Tarabuluz se imenuje el-Mina. Med mestom in pristaniščem ležijo krasni vrtovi in nasadi, ki dajejo Tarabuluz izrazito lepo lego.

Ko smo se bližali mestu, je odhajala iz pristanišča vitka goeleta. Ali je bilo že prepozno? Ali je bil Ibrahim mamur na njenem krovu?

Zavihrali smo v el-Mino in na pomol. Nastavil sem daljnogled na jadrnico. Se sem videl obraze, ki so zrl nazaj na mesto.

Da, da ob ograji je slonel Ibrahim mamur.

Ne uježim se za kar si bodi, pa to pot sem srdito udaril z nogo ob tla. Smola, vsepovsod smola!

Poleg je stal umazan turški mornar.

"Kaj je tista ladja tamle?" sem ga vprašal.

"Jadrnica!" je dejal ter mi s preziranjem pravega pomorskega veščaka obrnil hrbet.

Opazil sem pristaniškega mojstra. Tudi njega sem povprašal in zvedel, da je jadrnica iz Marseille in da se imenuje Bouteuse.

"In kam je namenjena?"

"V Stambul."

"Ali pojde kmalu kaka druga ladja v Stambul?"

"Saj ni nobene v pristanišču!"

Takole. —

Lahko smo sedeli na pomolu in zijali za izginjajočo jadrnico, se smejali naši smoli, ali pa se tudi jezili nad njo.

Anglež je klel po angleško in Irca sta mu pomagala. Jakub je klel po kurdijsko in jaz bi mu bil najrajši pomagal.

Pa saj vsa jeza ni nič pomagala.

"V Beirut moramo, tam gotovo najdemo ladjo za Stambul," sem predlagal.

"Misliš, da bomo?" je Jakob neverno dvomil.

"Prepričan sem."

"Pa ti si vendar hotel v Jeruzalem počivati!"

"Jeruzalem naj počaka! Se bo že našla prilika, da ga obiščem Sedaj ni časa. Prej ne odneham, da ti dobim dragulje vsaj. Če se bodo vobče dali dobiti."

Mali hadži Halef Omar me je vprašal, ali sme z menoj. Seveda je smel. Se razume! In da Lindsay ne bo pustil nas samé potovati za tatom, to se je tudi samo po sebi razumelo.

Jakub je torej izplačal svojega vodnika in konjarja, Anglež pa svojega, najeli smo si nove vodnike in drugo jutro smo odpotovali ob obali navzdol v Beirut.

In v Beirutu nam je bila sreča mila.

Pravkar se je odpravljala v Stambul ameriška brza jadrnica. Ogledali smo si jo. Ozka je bila, ostro na kilj zgrajena, pristen ameriški klipper. Nekaj mokrih, slanih pljuškov bi že morali vzeti v račun pri vošnji s talim ozkim, z jadrni polno obloženim pomorskim dirkačem, pa kaj bi se jih bali, morebiti pa le pridemo vsaj obnem z Ibrahimom v Stambul —

(Dalje prihodnjič.)

Otrok v snegu

V siromašni koči, nedaleč od cerkve, je sedel stari Kosmač z družino. Še dobro uro je manjkalo do polnočnice. Kosmač je bil siromašen, zato svojima otrokoma. Tonetu in Nežici ni mogel pripraviti za božič drugega veselja, kakor to, da sta šla lahko o polnoči k maši. In ko so se vrnili iz cerkve, so šli veseli spat, ne da bi bili kaj dobrega pojedli.

Pri bogatih sosedih sta videla otroka skozi okna same dobrote. Bogato okrašena drevesca, vsa polna luči, vsa polna igrač in slaščic, pri njih pa ni bilo ničesar. In vendar sta otroka upala, da jima bo Božiček kaj prinesel.

"Jaz bom nastavljal pri posteljici," je dejal Tone svoji sestrici. "Upam, da se me bo Božiček spomnil, saj ve, da zmeraj moliva zanj."

"Vidiš, tudi lani sva oba molila, pa naju je vendar pozabil," je tiho rekla Nežica. "Naša koča je tako majhna, da je v snegu niti ne opazi in gre mimo nje."

"Ves, kaj!" je vzkliknil Tone, "storiiva nekaj takega, da bo vedel, da misliva nanj!"

"Kaj pa? Saj si ne moreva ničesar kupiti!"

"Ali nimamo doma pastirčkov in hlevčka, ki ga je oče lani prinesel iz mesta?"

"Da. Saj res, jaslice! Čisto sem že pozabila nanje."

"Vidiš, postavil jih bom v kot in imeli bomo take jaslice kakor v cerkvi."

"Oh, saj ni mogoče!"

"Videla boš!"

"Oče, ali imate kakšno veliko desko?" je vprašal Tone očeta.

In oče je res prinesel s skednja močno desko in jo pribil v kot.

Nanj sta postavila hlevček in okoli nje pastirčke in ovce.

"Zdaj morava še vse okrasiti," je dejal Tone svoji sestri. "Vidiš, vse imam, kar je potrebno. Nekaj vejic, dovolj mahu in kamnov, da je res kakor okoli pravega hlevčka."

Vse je bilo že pripravljeno, ko so zvonovi v zvoniku začeli klicati k polnočnici. Moški ženske in otroci so hiteli proti cerkvi, ki je stala nedaleč od vasi na griču. Vsi so bili zaviti v težke suknje in kožuhe, kajti hladno je bilo in med snegom je pihala burja. Kar gazi-ti so morali, toliko snega je padlo od večera.

Stari Kosmač in njegova družina so šli za množico, ki je stopala proti cerkvi. Vse je zeblo, kajti slabo so bili oblečeni. Mati je otrokoma komaj napravila za zimo dve tanki suknjici.

Drugi otroci z vasi so veselo gazili po snegu in se kepali. Na glas so pripovedovali kaj bodo dobili dobrega, ko se vrnejo domov.

"Pri nas smo spekli zajca!" je dejal prvi.

"Pri nas pa potice!"

"Pri nas pa pečejo klobase!"

"Jaz upam, da mi bo prinesel Božiček mlin na veter!" je pripovedoval mlinarjev sin.

"Jaz sem pa prošila punčko, ki govori," je dejala njegova sestra.

In vsak je pripovedoval, kaj je prošil.

Tone in Nežica sta molčala in se stiskala k očetu in materi, da bi ju manj zeblo.

Po maši so se otroci odpravili proti domu. Tako nestrpno so čakali, kaj jim bo Božiček prinesel.

Nežica se je ločila od staršev in brata. Ostala je še nekaj časa v cerkvi, toda nihče ni bil zaradi tega v skrbeh, saj niso bili daleč od doma in Nežica je pogosto sama hodila v cerkve.

Množica se je že razšla in

Nežica je prav tedaj zapuščala cerkev. Iznemada pa je zagledala prad cerkvi v kotu nedaleč od vrat drobnega otroka, oblečenega v tanko, raztrgano obleklo. Snežilo je na vsi moč in otroček je jokal.

"Siromak mali!" je vzkliknila Nežica. "Saj boš od mraza umrl! Čakaj malo, takoj pojdem povedat staršem, kje sem te dobila. Potem pridejo in te vzamejo s seboj. Pri nas se boš vsaj lahko ogrela."

Hitro je slekla plašček in zavila otroka vanj.

"Tole imej, dokler se ne vrnem!"

Potem je odhitela proti domu, prosit pomoči za otroka.

Mati je bila zelo presenečena, ko je videla, da prihaja Nežica brez plašča. Saj je bila v tem hudem mrazu komaj za silo oblečena.

"Kje pa imas plašč?" jo je vprašala mati.

Nežico so zalile solze in povedala je, kaj se ji je primerilo.

"Pojdimo hitro pomagajmo ubogemu otroku," je vzkliknil stari Kosmač. "Saj bo zmrznil v tem mrazu!"

Kar so jih noge nesle, so hiteli proti cerkvi, toda pred vrati so dobili samo Nežičin plašč.

V snegu pa so bili že zmeraj sledovi, ki jih je pustilo telesen ubogega otroka. Presenečeni so se vrnili domov in se vpraševali, kaj se je ubogemu detetu pripetilo. Bili so se zanj in v strahu preiščevali, kdo ga je vzel. Toda kako so se začudili, ko so od daleč zagledali, da je bila njihova soba vsa svetla.

Na sredi je stala miza, vsa obložena z dobrotami v dragocenih posodah.

V kotu so zagledali veliko jelko in na njej so bile privezane raznovrstne igrače, takšne kakršnih nihče na vasi ni poznal, ko jo je Kosmač odprl, so se vsuli zlatniki iz nje. In ko so presenečeno gledali ta čudež, je vstal mali Jezuček iz jaslic, zrasel in se izpremenil v drobnega otroka, ki ga je bila Nežica videla pred cerkvi-jo. Njegova bela obleka se je lesketala kakor solnce in svetel soj je obseval njegovo glavo.

"Nežica," je dejal, "in vi, prijatelji moji, poplačal sem vas za vaše dobrote. Čeprav ste bili siromašni, ste vendar hoteli pomagati otroku, ki je ležal v snegu. Bog vam vrača svoj dolg, kajti listi, ki pomaga siromakom, posoja Bogu."

Po teh besedah je otrok izginil. Kosmačevi so imeli to leto res srečen božič.

MALI OGLASI

Naprodaj so
lepi mladi prešički, od 6 do 8 tednov stari. Prav poceni. Vprašajte pri Lawrence Petkoviček 6719 Richmond Rd. (304)

Vabilo

Za soboto 26. decembra ste prijazno vabljeni, da nas obiščete. Servirali bomo okusno puranovo pečenko, postregli bomo pa tudi z mladim prešičkom.

Narazpolago za goste izvrstna vina in okusno pivo. Igrala bo v vašo zabavo izvrstna godba. Pridite! Za obilen obisk se tople priporočamo.

FRANK KOVAČIČ
4121 St. Clair Ave.

NAZNANILO!

Cenjenim prija teljem in znancem vljudno naznanjam, da sem preuredila sedanje prostore, da so sedaj dosti večji in bolj pripravnji. Sedaj se boste lahko bolj po domače zavrteli.

Se lepo zahvaljujem za čiske v preteklosti in se tople priporočam še naprej za dobro 6% pivo in vino ter za okusen pri-grizek. Vsem srečno novo leto!

ANGIE'S CAFE
6702 St. Clair Ave.

Oddajo se
tri sobe, kopalnice, gorka voda. Rent samo \$13.00 na mesec. Tu do garažo dobite, ako želite. Vprašajte na 1106 E. 64th St. (306)

Kadar zboli sin urédnika je dobro znamenje

Chewalah, Wash., 24. decembra. V tem mestecu je zbolel sin lokalnega urédnika za škratico. Ko se je zdravstveni uradnik pripravljval, da obesi svarilno kartico na vrata hiše, je dognal, da mu je zmanjkalo kart. Naročil jih je takoj pri očetu zbolelega sina. Zdravnik pa, ki je prišel v hišo, je dognal, da mu manjka predpisov za zdravlilo. Tudi tiskovino je dobil urédnik, ki ima tudi tiskarno.

Mussolinija hči na obisku v Zedinjenih državah

Rim, 24. decembra. Tu so bile pravkar dovršene predpriprave za prihod hčere Mussolinija v Zedinjene države, ki se bo mudila januarja in februarja v Ameriki na obisku. Mussolinija hči, grofinja Edda Ciano, pride v spremstvu markiza Vitteti, ki je bil svojetasno tajnik laškega poslanstva v Washingtonu. Porčca se tudi, da namerava priti tudi starejši Mussolinijev sin Vittorio v Ameriko, toda nekoliko pozneje kot njegova sestra. Mrs. Ciano je soproga laškega ministra za tujezemske zadeve. Obisk je popolnoma privatnega značaja in Mussolinijeva hči ne bo nikjer uradno sprejeta.

Mrtvi možje so volili v državi New Jersey

Capé May, N. J., 24. decembra. Najmanj en mrtve državljani je oddal svoj glas pri volitvah 3. novembra za državnega senatorja. Dotični mrtvi volivec je bil izdan po nekem drugem republikanskem volivu, ki je izjavil, da je volil tudi za svojega mrtvega očeta. Na podlagi tega zahtevajo demokrati, da se razveljavi izvolitev republikanskega senatorja in se odda urad demokratu, ki je bil porazen samo za malenkostno število glasov.

Trotzky na potu iz Norveške proti Mehiki

Oslo, Norveška, 24. decembra. Leon Trotzky, bivši ruski vodja boljševikov, katerega so sovjeti radi strupene propagande pregnali iz Rusije, se je za božič nahajal na visokem morju na potu proti Mehiki, ki je edina dežela na svetu, ki se je obvezala, da ga sprejme pod svoje okrilje.

Naprodaj nova hiša

Zidana je iz opeke, ima 8 sob, furnes na vročo vodo. Hiša je najmodernejšega dela, katero je lastnik zgradil samo zase. Zrave nje tudi velika štala, ki ima tri nadstropja, iz katere se tudi lahko napravi jako fino hišo ali pa dvorano. Je 7 akrov zemlje, velika sadna drevesa, jako krasno za piknike. Sedaj je v hiši Beer Garden. Cena je jako nizka, skoro za tretjino. Zgledite se na 27000 St. Clair Ave., ali Lakeland boulevard, telefon Kenmore 3583-J. Mike Podboy, lastnik.

Tukaj je naprodaj tudi poceni vsake vrste dobro ohranjeno pohištvo.

(Dec. 19, 22, 24, 26.)

Hiša naprodaj

ima šest sob, kopalnice, furnez, ob tlakani in plačani cesti na 170th St. blizu Greenwood Ave. Cena je \$2,950.00. Se zamenja tudi za hišo na Garfield ali na Maple Heights. Lastnik živi na 15189 Broadway. (Fri. X)

FR. MIHČIČ CAFE

7202 ST. CLAIR AVENUE
Night Club
6% pivo, vino, žganje in dober pri-grizek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

SLOVENSKO PODJETJE BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.

Najboljši premog in drva.
Pokličite Kenmore 0808
22290 ST. CLAIR AVE.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom.
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

TREBUŠNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE

vamo v polni saloti. Pošiljamo tudi po pošti.
Mandel Drug Co.
15702 Waterloo Rd. Cleveland, C.

SVETE'S FLOWER SHOPPE

MISS FRANCES SVETE, lastnica
6120 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 4814
CVETLICE ZA VSE NAMENE
Točna postrežba — zmerno cene.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR
6102 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 1126

Norwood Sweet Shoppe

Mrs. Frances Krašovic
620 St. Clair Ave.
(zraven Norwood gledališča)
NAJFINEJŠI CANDY, SLADOLED

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLICITE

A. J. Budnick & Co.
PLUMBING & HEATING
6707 St. Clair Ave.
Tel. HENDERSON 3289
976 E. 250th St.
Res. KENMORE 0238-M

POSEBNOST!

Deške in fantovske
SUKNJE
\$4.95, \$8.50, \$9.95, \$12.00
FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat odpravi neprebavnost in zaprtnico

NAROČITE SI PROSTI VZOREC — Triner's Bitter Wine Co. 544 S. Wells St., Chicago, Ill. Pošljite mi brezplačni vzorec. Ime Naslov

V vaš lekarni

Cimperman Coal Co.
1261 Marquette Rd.
HENDERSON 3113
DOBER PREMOG IN TOČNA POSTREŽBA
Se priporočamo
P. J. CIMPERMAN
J. J. FRERICKS

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledni od vlade. Meso v kosih, sunke, plečeta, loins, izvrsten speh. Koljeno vsak pondeljek in četrtek, dopeljemo na dom vsak terek in petek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in telctino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ
Vine St., Willoughby, Ohio
Tel. Wickliffe 110-J-2

Ice Cream — sladoled

Mi sami izdelujemo sladoled. Toplo se priporočamo za naročila v poljubni množini za piknike, svatbe in parties. Pripeljemo na dom. Za večja naročila posebno zmžane cene.

Mandel Drug Store
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
KENMORE 0031

Zavarovalnina VSEH VRST

Se priporočamo

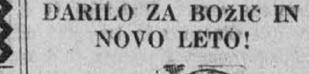
HAFFNER'S Insurance Agency

6106 St. Clair Ave.

DARILO ZA BOŽIČ IN NOVO LETO!

G. & W. PRIMROSE, kvort \$1.46, pint 77c
G. & W. 7 STAR, kvort \$2.19, pint \$1.13
G. & W. 5 STAR, kvort \$1.98, pint \$1.03
G. & W. GOLD LABEL, kvort \$3.26, pint \$1.67
G. & W. MILL FARM, kvort \$1.65, pint 85c

To žganje dobite v vseh državnih trgovinah v državi Ohio.

POSEBNOST!

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

Jacka je oblila zona in v glavi se mu je zavrtilo. Toda le za trenotek. V naslednjem trenotku se je zavrtel skozi okno. Zaslíhal je za sabo krik ljudi, voz se je zanihal, v vsem njegovem ogrčdju je zaškripalo . . .

Bila je strašna minuta . . . Če bi se razpadajoči voz premaknil le za centimeter dalje po nasipovem grebenu, bi se strmoglavil preko pobočja ter med svojim padcem podsul Jacka in vse v vozu.

Jack pa je pograbil torbico in etui ter si oboje porinil v žep. Nato se je sklonil pod mahagonško mizico, dvignil naslanjač ter vzklíknil: "Ona! Zlatolaska!"

Ležala je na obrazu na tleh. Njeni lasje so se ji razsuli z glave po vratu in mimo hrbta, a ni se ganila. Je li mrtva ali pa še živi? — Nič ni premišljal, le objel jo je z desnico, si jo vrgel čez ramo, pritisnil nase, planil k oknu, se oprijel okvira ter skočil z bremenom kolikor možno daleč. Navdušeni klici so ga pozdravili, a že je zagrmelo za njim, — sunek ob vagon je bil pri odskoku dveh teles premočan — voz se je prekucnil čez nasip ter se valeč po strmini raztresnil v nešteto kosov.

Jack je nesel zlatolasko na mesto, kjer so delovali zdravniki in jo položil na travo. Takoj je pokleknil zdravnik poleg nje, položil uho na njeno srce in poslušal. In hitro se je zopet dvignil: "Živa je!"

III. SLUČAJ USODE

Novi vlak je bil podoben razbitemu kakor brat bratu. Bliskal je od rilca svojega stroja do rdečih svetilk na svojem repu. Godrnjal je iz svojih dinamov in trepetal od zadrževanega življenja in kročene sile, kakor bi se njemu ne moglo pripetiti nič takega kakor se je njegovemu predniku.

Nesreča je povzročila zamudo treh ur. Ko so bili ranjenici obvezani, okrepčani ter zopet v vozovih, je bil že dan.

In zopet so začeli drsati ko po magnetni plošči. Vlak je letel kako prejšnji. Grmel je preko mostov, se dvigal v reber in švilgal navzdol, butal ob tir, treskal živlžajoč med soteskami ter se podil kakor stekel dalje, da bi dospel v Chicago čimpreje.

Jack je našel napol prazen voz ter nesel tja mlado damo. Ko se je zavedla, je bila vsa zbegana. Tih je ihtela in ni nikogar poznala.

Zdravnik ji je dal piti nekaj kapljic močne pijače, a takoj nato je zopet oslabela in zadrževala.

"Živčevje je šibko, toda nič nevarnega ni," je tolažil doktor Jacka. Smatral ga je za njenega soproga ali sorodnika. "Mlada je, zdrava in čvrsta. Pustite jo, naj spi! Morda odneha napetost sama od sebe. Če ne, pozovite v Chicagu takoj zdravnika."

Tako je položil Jack deklico na blazine, jo pokril s havelokom ter sedel poleg nje.

Poleg njeja si je izbrala prostor postarna gospa. Občudovaje je gledala Jacka ter ga ni mogla prehaliti za junastvo, s katerim je rešil deklico gotove smrti.

"Moj Bog, če pomislim: tako lepa in mlada —, pa bi bila zdajle že mrtva pod vlakovimi razvalinami!" je vzdihovala. — "Gospodična — gotovo vaša sestra? — ali pa morda vaša gospa-soproga? — niti ne slu-

ti, kaj ste se upali storiti za njeno rešitev. Rečem vam: kar okameneli smo in srce nam je zastalo od groze, ko ste skočili v zibajoči se vagon. Misli-la sem, da omedlim, tako sem se tresla za vas. . . Zagotavljam vam, da prav nič ne pretiram! Zdaj, zdaj se sproži vagon in zdrči navzdol, sem si misli-la. Vas pa mora zmečkati in streti kakor jajce! Ko pa ste se pahnili skozi okno, držeči njo čez rame, so mi zalile solze oči in od razburjenja sem kar počenila na tla ter kričala od veselja. Nepopisno krasno, da, slikovito je bilo, ko ste korakali ž njo v naročju. O Bog, res, še so možje junaški! In slava klici, ki so zagrmeli za vami, so bili pošteno zasluženi."

Jack je bil preveč utrujen, da bi se mu ljubilo kramljati z gospo.

Napol smehlja je, napol nevoljen je odklanjal hvalisanje in da bi obrnil govorico drugam jo je vprašal, se li njej nič ni zgodilo in kako se je rešila brez nezgode.

S tem je otvoril plohi novo zatvornico.

"O, o, z mano se je zgodil res pravi, resnični čudež!" je pripovedovala. "Očitno se je pokazala božja milost in prst božji se je mogel takorekoč kar otipati. Le pomislite: ležim na takihle sedežih, lepo stegnjena in udobno zavita v svoj plied. . . pod glavo zračno blazinicico. Zamolim svojo večerno molitev ter se Bogu posebno priporočim za srečno vožnjo. Zaspim. Spim trdno; ničesar ne slišim, ničesar ne čutim, ničesar ne sanjam. . . Mirno sem se izročila božjemu varstvu, zato sem pač spala spokojno in brez najmanjše bojazni, da bi se mi moglo pripetiti kaj zlega. In vidite, vidite, nisem zaupala zaman! Naenkrat je reklo pod mano nekaj: "Kvak!" — in ko odprem oči, vidim, da sem preletela od stene k steni ter padla naravnost na silno debeleže in trebušastega mesarja. Or je vznak ležal ter spal. Seveda se je prebudil, ko sem mu priletela na trebuh. Samo 'kvak' je dejal, in že sva bila oba na nogah in zbežala za drugimi skozi okno. Zdi se mi, da mi je debeli mesar celo prav izjajno pomagal lezti skozi okno. Toda prav za gotovo res ne vem. To pa vem in sem trdno prepričana. . ."

Dama je nato obsirno utemeljevala prepričanje, ki ga je Jack absolutno spoštoval in ji ves čas prikimala, dokler ni prišel iz njegovih napol odprtih ust hropeč glas, ki je dobro damo tudi absolutno prepričal, da junaški sosed čisto prozaično smrči.

Nato je šele umolknila, se zamislila in kmalu še sama zas-pala.

Vlak je letel in se ni ustavil prav nikjer.

Kmalu po nesreči je telegram admirala Chicago, zlasti pa še nekatero najbogatejše chicaške obitelji. Jutranji listi so izšli s posebnimi izdajami, ki so z debelimi naslovi resnico neizmerno pretirali ter naslikali nesrečo v najbolj krvavi barvi. Novinarska domišljija je zopet enkrat slavila orgije.

Vrhunec pa je dosegel in s tem napravil tudi najboljše kupčije s svojo jutranjo izdajo list, ki je trdil, da je Forsterjeva iznajdba očitno pri-

krit nemški atentat na Amerikance ter vprizorjen čisto gotovo z namenom, da ugonobi čim več ameriških državljanov. Nemški inženirji hotoma eksperimentirajo z življenji. Doma, na Nemškem, si s takimi blaznimi idejami ne upajo niti na dan, in po vsi Nemčiji ni še niti najkrajše proge po tem Forsterjevem sistemu. Ameriški državljani so torej tisti bedasti "poizkusni kuncji" itd., itd.

Vsi ti napadi pa so bili skupaj velikanska reklama za dostojen sprejem rešilnega električnega ekspresnega vlaka.

Na kolodvor so hitele množice radovednežev peš v celih rekah in s cestnimi železnicami. Z avtomobili in kočijami so se zbirali znanci, prijatelji in sorodniki, da pričakujejo svoje drage, morda mrtve, gotovo pa vse ranjene in kolikor toliko pohabljene.

Tu so stali že vso uro očeti, bledeh obrazov in bliskajočih se oči; žalost in skrb se jim je zgostila v silno jezo in ogorčenje nad železniško upravo, ki je zakrivila tako nesrečo. Matere so ihtele, nekaj histeričnih žensk pa je kričaje be-galo po peronu ter neutrudno pripovedovalo nove strašne in grozne prizore, ki so se odigravali pri nezgodi. Same so si izmišljale cele dialoge z umirajočimi, a jih tudi same do-

besedice verjele.

Novinarji so smukali od skupine do skupine. Zapisovali so si izmišljene in zlagane prizore in pogovore. Pri tem pa so še sami pomagali hujskati proti "germanski pasti za bedaste Amerikance" — nesrečni N. C. E. ter njenemu načelniku, milijonarju C. W. Grahamu.

Zanimanje je vzbujala skupina bankirjev in veletržcev. To so bili debeli trgovec z bombažem Dick Patton, trgovec z žitom Reginald Splarks, ravnatelj tobačnega trusta Merryman Peacock ter bankirji Jim Stockes, James Yarker in Oliver Hegan. Družba je predstavljala skupaj najmanj pol-drugo milijardo dolarjev.

Toda ta bogataški krog je bil prav tako razburjen in nesrečen, kakor vsi ostali pričakovalci rešilnega vlaka.

Hitro se je razneslo, da je bankir Oliver Hegan zanesljivo pričakoval svojo nečakinjo Polly, hčerko edinko svojega najmlajšega brata Johna, sirota, ki ji je bil nad vse ljubeč in radodaren stric. Splarks je pričakoval svakinjo, ostali pa prurukiste in blagajnike. Vsi so brzojavno naznanili svoj prihod z dopoldanskim vlakom — torej so bili tudi vsi pri katastrofi. So li še živi, ali pa jih pripeljejo kot mrtvece in pohabljenč?

(Dalje prihodnjič)

The Younger Set at St. Christine's

Another New Year

Another drop into the ocean of eternity!!

Yup, it will be a new year for historians, and for you and me, when next this column appears in its tedious weekly regularity. What all it will mean to different men and women, to you and me. O yes, there will be a few moments of care-free laughter, some fleeting flashes of blissful happiness; but, mostly the grind of work, monotony of the struggle for existence, and lots of grief, trouble, some disappointments, tears and heartaches, perchance. Of course, we'll have hopes. We had them before, last New Year's day, and the year before, and before . . .

Others have had such hopes a year ago. They planned for all kinds of nice things, cozy homes, success, good times, riches perhaps. Yet, as WE do the same thing this year, THEY lie, stilled and without hopes and plans, while chilly winds howl and whistle above the mounds that mark their last niche on earth. . . Even as you and I . . . before the end of SOME year . . . this new year, perhaps . . . if God so wills it . . . Who knows?

Aw, pshaw; such thoughts . . . and at such a time, say some of you . . . Well! Lucky you, if youthful years make it possible to you to take excursions, with springy step, away from the crowds whom the solemn march of time forces closer and closer into the lock-step of the grim reaper. Though, don't be too confident! Mournful tolling tells of youths and maidens, too, who suddenly disappear from your midst. It isn't that one likes sadness with its depression of spirit! The terrific flash of speeding years just fills more thoughtful ones with at least occasional serious thoughts. . . Which can do us all a lot of good . . .

May the New Year bring YOU happiness and contentment. May it bring you success in every way and realization of cherished hopes. Above all, though, may it bring you God's blessings and graces in abundance so that it will be filled with merits for a happy eternity! Such should be a happy New Year.

Sister Chrysantha's enthusiastic bunch is just bubbling over with anticipations of running away with the show on account of customary precision of their clever skits.

The stars, of course, will be Sister Consolata's little tots. They will be stars because they just naturally crawl right into your heart everytime you see them singly, or in groups, upon the stage. This year they have a regular college band, with strutting bandmaster, chapeaus and capes and liltng tunes. You'll be surprised!

Of course, there will be music for dancing! That's why we'll try to start the performance early, at 7:30, so that dancing can start at 9:30 or 10 P.M. Johnnie Pecon's lads will furnish that music; and they will stay till 1 A.M. if guests will so desire.

We might mention, incidentally, that Johnnie Pecon's orchestra has been engaged for every Sunday during the present season, excepting only Jan. 17th, when Dixie Dawn and her Dashing Debutantes will cut in for one appearance. We ought to see YOU around a lot, then, don't you think?

Ring Out the Old One

Will there be a New Year's Eve party!?? Well, I should say so! Our church committeemen have rolled up their sleeves and decided to sponsor that one. To start the evening right they decided to make the admission only 25c! Imagine!! And on a night like that! And there will be favors, too; and noise-makers! No question about it . . . It will be a REGULAR party; with admission RIGHT, if you don't want to go to places where they will take the shirt off your back for the very same things. Johnnie Sulen's Gang will take care of syncopations till wee sma' hours, and starting at 9 in the evening. By the way, entire net proceeds are positively to go into the fund for our new church organ.

Those Dashing Debutantes (By Al. H.)

Well, here's that important announcement; you know, from the Chi Sigma Kappas. Hold your breath, here it goes!

The name of their dance-social on Sunday, Jan. 17th, 1937, will be The FAN Dance.

That's something new in these parts. And, as we already informed you, an all-star girls' band will furnish the music. It is rumored that a girls' band was secured in order not to embarrass the

dancers. You may have heard of some fan dancers; but this is something so entirely new that, before the evening is over, you may be a fan dancer yourself.

So, mark that date, underline it, in fact, and keep it open for that Chi Sigma Kappa Fan Dance on Jan. 17th, in our ballroom, where Dixie Dawn and her Dashing Debutantes from the West will dish out the latest in popular tunes.

This 'n' That

Miss Mary Gombach's recent radio appearance received a very high ranking. Mary is a member of all sorts of our organizations, Mixed Choir, Sodality, Chi Sigma; and we are all glad with her and wish her greater success in the new year.

We had a visitor last Sunday in the person of Miss Mary Nartnik of Chicago, Ill. First of all she is a former classmate, or a companion and friend of our school principal, Sister Consolata.

Tomorrow will be a BIG day at St. Lawrence's, where we learned, years ago, how to drive a Stutz and bust fences with it. Rt. Rev. Canon J. J. Oman is felicitating his 25th anniversary in the priesthood. We cannot refrain from felicitating him thus publicly and wishing him many more years of fruitful labors in the vineyard of our Lord.

And, to all of you and your friends, to publishers and editors and their competent staff, a Happy, Healthy and Prosperous New Year.

DEADLINE

All copy intended for the next edition of this page should reach the office of the publishers not later than Wednesday noon, December 30th.

All Around Town

Girls' Basketball

The Slovene Industrial Girls won the first scheduled game of basketball with the Fro-Joy Girls from the Central YWCA. The game was played Tuesday, Dec. 8th at the North-east YWCA. The score ended 41-23. The girls on the Slovene team and substitutes are as follows: Theresa Dolsak, Fanny Lahowe, Marie Dicklick, Josephine Tomsic, Frances Noman, Florence Anzik, Rose Kodolja, Justine Tomaric, Alma Strazisar and Rose Gregoric.

New Year's Eve Dance

Where shall we go New Year's Eve? Where can we go

to have a real good time without paying exorbitant prices? To the Slovene Workingmen's Home on Waterloo Road, of course.

There you will find good music, lots of noise-makers, hats, serpentine etc. to take care of that craving for celebrating.

Good food and all kinds of drinks—straight and mixed at regular prices—will keep your spirits up until all hours of the morning.

The committee has planned some very novel decorations in keeping with the season.

This dance is being sponsored by the Singing Club "Jadran." The music will be furnished by Tony Kristoff and his orchestra.

To have a good time on the Eve of the New Year, go where your friends are going—to the Slovene Workingmen's Home on Waterloo Road.

"Snow Flake Swirl"

Dear Lovejoys:

If you want the last pages of your diary to contain memories of a grand and glorious good time—come and join the "Snow Flake Swirl," the frolicsome dance, which is to be set a-twirl Tuesday evening, Dec. 29 in the St. Vitus School hall, and which is being sponsored by the Young Ladies Sodality of St. Vitus Parish.

The girls are energetically endeavoring to make this dance a very friendly and jolly affair for all present; and to assure the materialization of this end, they have hit upon several ideas which, from all evidence, will undoubtedly prove successful.

The hall will be transformed into a glistening ballroom with dim "moonlights" and snow—and if you're wondering just how a person can "gracefully" dance in a hall full of snow without getting his feet wet or hurting his pride, make sure you find out by buying your ticket for 25c now from Sodality members.

Why not let the Snow Flake Swirl stimulate your holiday spirit so that you can start the New Year with a light and happy heart?

Wishing you a very merry Christmas (and lots of presents), adieu 'til Tuesday evening, Dec. 29.

Merrily yours,
Mary Holiday.

REGAL FURS

is now offering an outstanding value in custom-made

FURS

Make your selection now from a wide variety of choice pelts and a group of exquisite styles and creations.

Our wholesale connections and direct (Factory-to-you) selling, enables us to give you greater value and greater savings. Our prices start at

\$69.50

(Repairing and Remodeling a Specialty.)

You can pay in 10 installments for very little cost.

VIRGINIA URBAS-WINGER

Regal Furs

1935 Euclid Ave.
Factory and Show Rooms
2nd Floor—Room 200
Phone: PR 3662

